



Skatteministeriet

9. oktober 2015
J.nr. 15-2719471

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 118 af 17. september 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (S).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen



Spørgsmål

Ministeren bedes fremsende et notat, der belyser afgørelserne fra maj 2015 fra Højesteret i Schweiz, der tiltrådte, at de schweiziske skattemyndigheder havde nægtet refusion efter reglerne i dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Schweiz af udbytteskat betalt i Schweiz på udbytte fra schweiziske aktier til to danske banker (Nordea og SEB), samt oversende udvalget en kopi af dommene med dansk oversættelse, når de foreligger.

Svar

Højesteret i Schweiz har afsagt to afgørelser vedrørende retmæssig ejer (beneficial owner) og kildebeskatning af udbytter efter den dagældende bestemmelse i den dansk-schweiziske dobbeltbeskatningsoverenskomst i forbindelse med dels total return swap-aftaler og dels futurekontrakter. Skatteministeriet er ikke i besiddelse af de to domme. Det fremgår af en pressemeddelelse af 5. maj 2015 fra Tribunal Fédéral, at dommene vil blive tilgængelige på www.tribunal-federal.ch, hvilket imidlertid ikke ses at være sket endnu. Beskrivelsen neden for er baseret på en artikel i Deloitte World Tax Advisor, 22. maj 2015.

Efter den dagældende bestemmelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Schweiz og Danmark kunne kildelandet ikke opkræve kildeskat, hvis ejeren af udbyttet var hjemmehørende i det andet land. Kravet om, at ejeren skulle være retmæssig ejer af udbyttebetalingen, fremgik ikke direkte af overenskomstens ordlyd, men blev i tråd med kommentarerne til OECD's modeloverenskomst indfortolket i bestemmelsen.

Der var blevet indeholdt 35 pct. i kildeskat i Schweiz på udbyttebetalingerne. De to afgørelser vedrører eventuel refusion af disse schweiziske kildeskatter til to danske banker.

I den ene sag havde en dansk bank indgået en række total return swap aftaler. En total return swap er en finansiel kontrakt, hvor parterne er enige om at udveksle afkastet (udbytter og gevinster/tab) af de underliggende aktiver mod et fastsat beløb. De underliggende aktiver i aftalerne var schweiziske aktier. Aftalerne medførte, at banken var forpligtet til at aflevere afkastet fra aktierne til aftaleparterne. Til gengæld fik banken en rentebetaling. Banken havde til afdækning af swap-positionen købt et tilsvarende antal af de underliggende aktier. Sagen vedrørte kildeskatten, der var indeholdt på udbytterne på disse aktier, der var købt til afdækning.

Banken ønskede refusion af de schweiziske kildeskatter. De schweiziske skattemyndigheder nægtede refusion, idet bankerne ikke blev anset for at være retmæssig ejer af udbytterne som følge af de indgæede swap-aftaler. Bankerne appellerede til den føderale administrative domstol, som gav bankerne medhold.

Den Føderale Højesteret har imidlertid givet de schweiziske skattemyndigheder medhold. Højesteret konkluderede, at den danske bank var forpligtet til at videresende udbytterne til aftaleparterne. Denne forpligtelse var uløseligt forbundet til udbytteuddelingerne på de underliggende aktier. Banken påtog sig således ingen risiko ved transaktionen og kunne som konsekvens heraf ikke anses for at være retmæssig ejer af udbyttet.

I den anden sag havde en dansk bank solgt futurekontrakter. En futurekontrakt er en finansiel kontrakt, hvor parterne har aftalt købet af et underliggende aktiv for en forud fastsat pris, hvor afregningen sker i fremtiden. Kontrakterne var baseret på et schweizisk aktieindeks. Banken havde med henblik på at afdække positionen i futurekontrakterne købt schweiziske aktier svarende til de underliggende aktier i futurekontrakterne. Ved udløbet af kontrakterne havde banken tilbagekøbt futurekontrakterne og solgt de schweiziske aktier, der var anvendt som afdækning. Sagen vedrørte de kildeskatter, der var indeholdt på udbytte på aktierne, der var erhvervet til afdækning.

Banken ønskede refusion af de schweiziske kildeskatter. De schweiziske skattemyndigheder anså imidlertid ikke banken for at være retmæssig ejer af udbyttebetalingerne, idet banken var kontraktligt forpligtet til at videresende udbytte til aftalparterne på futurekontrakterne. Der var endvidere en formodning om, at køberne af futurekontrakterne og sælgerne af aktierne var identiske, og at hele transaktionen var arrangeret med det ene formål at opnå beskyttelse under den dansk-schweiziske dobbeltbeskatningsoverenskomst og dermed fritagelse fra kildebeskatning i Schweiz. Herudover var bankens anskaffelse af aktierne lånefinansieret af bankens moderselskab, og det var ikke godtgjort, at rentebetalingerne ikke var afhængige af de modtagne udbytter. Banken appellerede til den føderale administrative domstol, hvor banken fik medhold.

Den føderale Højesteret i Schweiz har også i denne sag givet de schweiziske skattemyndigheder medhold, idet banken ikke blev anset for at være retmæssig ejer af udbyttebetalingerne. Højesteret fandt, at de faktiske forhold viste, at transaktionerne var arrangeret på forhånd. Endvidere havde banken fuldt ud afdækket positionen og bar ikke nogen risiko. Desuden var der før-skat ingen økonomisk begrundelse for at indgå transaktionerne.

Opsummerende kan det konstateres, at den føderale Højesteret i Schweiz har fastslået, at de to danske banker ikke var beskyttet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Schweiz og Danmark, idet bankerne som følge af de indgående finansielle kontrakter ikke kunne anses for at være retmæssig ejer af udbyttebetalingerne. Bankerne kunne derfor ikke få refusion af den indeholdte kildeskat i Schweiz.